

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

อยากให้มีธรรมในใจ

ก่อนจ้งหัน

พระอยู่ในวัดนี้จำนวนมากไม่น้อยนะ อย่าลืมนะพระในวัดนี้ เราไม่เคย หละหลวมนะการภาคปฏิบัติทางด้านจิตตภาวนา อย่ามาเหลวๆ ไหลๆ ให้เห็น ยิ่งเวลา หัวหน้าไม่อยู่มันจะเป็นยังไงต่อยังไงไม่ทราบนะ อย่ามาเพ่นๆ ฟ่านๆ ตามแถว(ศาลา) นี้ หน้าที่การงานมีทางด้านจิตตภาวนาในขอบเขตที่ประกอบความพากเพียรให้อยู่แน่ อย่ามา ยุ่งเหยียง แล้วอย่าไปสอดรู้สิ่งนั้น สอดรู้เรื่องนี้ มันเรื่องสกปรกทั้งนั้น ให้สอดรู้ดูกิเลสตัวมัน เก่งๆ อยู่ในจิตนั่น ตัวนี้ตัวดี้อด้านมากทีเดียว ให้ดูตัวนี้ ธรรมท่านสอนให้ดูตัวนี้ อย่า ไปเพ่นๆ ฟ่านๆ ดูนั่นดูนี้ ซึ่งเป็นเรื่องส้วมเรื่องถ่านเหมือนกันหมด ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

ผมไปไหนมาไหนเป็นห่วงเป็นใยหมู่เพื่อน หลังไหลเข้ามาเรื่อยๆ ไม่ทราบว่าได้ หน้าได้หลังอะไร เวลานี้มันกลายเป็นส้วมไปหมดแล้วศาสนา เลอะเทอะไปหมด พระไป แบบหนึ่ง โยมไปแบบหนึ่ง เขาไปแบบหนึ่ง เราไปแบบหนึ่ง ต่างคนต่างทำลายศาสนานะ เวลานี้ เรายังภูมิใจอยู่หรือว่าเรามีพุทธศาสนา หัวใจเรามันมีอะไร มันมีแต่บุตรแต่คูทดแทน พุทธศาสนา พากันดูเอานะ ถ้ามีสติมีปัญญาจะรู้ๆ จะมีเวลาแก้ไขกันได้ ถอดถอนกันได้ ถ้า มีแต่เพลินกับมันอยู่แล้วฉิบหายนะพระเรา

ยิ่งครูบาอาจารย์ไม่อยู่ ยิ่งมีความเข้มงวดกวดขันทางภาคปฏิบัติ อย่างนั้นถึงถูกต้อง ไอ้เพ่นๆ ฟ่านๆ อย่าให้ได้เห็นนะ ขวางหูขวางตาพอแล้ว ปรกติก็ขวางอยู่แล้ว แล้วอย่าให้ เห็นอย่างนี้อีกนะ เพียงไปมาอะไรมีสติไม่มีสติ จริงจ้งกับบรรดากับธรรมอย่างไรหรือไม่ ภายในใจ ในขณะที่เคลื่อนไหวไปมา เจ้าของไม่รู้ละ กิเลสมันตามขยำไปเรื่อยๆ ไม่รู้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ ทำหน้าที่อะไรให้เป็นหน้าที่ของผู้นั้นๆ เฉพาะอย่างยิ่งการทำข้อวัตร ปฏิบัติ ซึ่งเป็นกิจวัตรประจำตัวพระ และเป็นเครื่องประดับพระให้สวยงามด้วยกิจวัตร ข้อ วัตรปฏิบัติ ความพากความเพียรทุกด้านทุกทาง ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

มีพุทธศาสนาเท่านั้นที่จะชำระสิ่งสกปรกทั้งหลายนี้ออกได้ นอกนั้นไม่มี เราพูด อย่างยันเลยเถียว ไม่สะทกสะท้านกับโลกใดในสามโลกธาตุนี้ว่าจะยิ่งกว่าพุทธศาสนา ไม่มี เอา ใครจะเอาไปฆ่า ฆ่าได้เลย ความสัตย์ความจริงที่ฝังต่อพระพุทธรูปเจ้าไม่มีถอน ตายไป ด้วยกันเลย ขอให้ทุกๆ ท่านลงใจในพระพุทธรูปเจ้า จะตีวันตีคืนไปโดยลำดับ ทั้งประชาชน

พระณเร ถ้าหลงตามกิเลสนี้ก็จะมีแต่จะจมลงในส้วมในถนตลอดไป มีใครที่จุดลากโลก ออกไปได้้นอกจากธรรมของพระพุทธเจ้าเท่านั้น นอกนั้นมีแต่กิเลสจุดลากลงๆ จำให้ตีนะ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละ

นี่พอฉันเสร็จแล้วเราก็จะได้ออกเดินทางไปกรุงเทพ เพื่อชวนขวยหาว่าตฤเงินทอง ข้าวของเข้าสู่ลมหายใจของชาติไทยเรา คือคลังหลวง เพื่อจะได้หายใจเต็มปอดทั่วหน้ากัน แล้วศีลธรรมก็เทศนาว่าการไปในเวลาเดียวกัน ขอให้ยึดศีลยัธรรมไปเตือนใจตนเอง ถ้ามีศีลธรรมภายในใจ เช่น สติธรรม ปัญญาธรรมแล้วกว้างขวางมาก คนเราไม่ลืมหิวง่าย ๆ ถ้ามีสติมีปัญญา สติธรรม ปัญญาธรรม ไม่ค่อยลืมหิวได้ง่ายนะ ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ ต่อนี้ จะให้พร

หลังจ้งหัน

นี่เราจะได้เริ่มลงกรุงเทพ เพื่อทำประโยชน์ชวนขวยหาสมบัติซึ่งเป็นหัวใจของชาติ มามอบไว้ที่คลังหลวงของเรา นั่นคือหัวใจของชาติ รวมอยู่ที่หัวใจของชาติ ใครจึงมาแตะ ต้องไม่ได้เลย เท่ากับสังหารชาติทั้งประเทศให้จมไปด้วยกัน เพราะฉะนั้นจึงต้องเข้มแข็ง จุดนี้จุดสำคัญมาก นอกจากนั้นเรายังต้องอุทิศสำห้พยายามชวนขวยหามาเป็นหลักเป็น เกณฑ์ไว้ จากเรานี้แล้วก็ลูกหลานของเรา ก็จะตามมาด้วยความมอบอุ้นจากพ่อจากแม่ ปู่ย่า ตายายพาดำเนินและพาชวนขวยหา มา ผลักทำให้ลูกหลานมอบอุ้น เช่นอย่างเรามีสมบัติใน คลังหลวงเราเองก็มอบอุ้น ต่อไปลูกหลานของเราอยู่ในนี้ก็มอบอุ้นในปัจจุบัน ต่อไปก็จะได้ รับความมอบอุ้นจากมรดกที่ปู่ย่าตายายมอบให้ไว้ ดังที่ท่านมอบไว้มาสักก็เท่าไร ก็ปีก็เดือน แล้วมาเป็นคลังหลวง เป็นหัวใจของชาติอยู่นั้น ไม่มีใครเข้าไปแตะต้องเลย หลักใหญ่เป็น อย่างนั้น เพราะเป็นจุดสำคัญที่รักสงวนกันทั้งประเทศ หัวใจของชาติไทยอยู่นั้นหมด

อะไรจะขาดจะเหลือไปบ้างไม่สำคัญ สำคัญที่หัวใจของชาติได้แก่คลังหลวง ต้องมี หลักมีเกณฑ์เอาไว้ เป็นหลักเป็นเกณฑ์เอาไว้ จึงต้องได้รักษากันอย่างเข้มงวดกวดขัน ไม่ให้ ใครมาแตะต้องด้วย นอกจากนั้นยังพยายามชวนขวยหาเพิ่มเติมอีกด้วยมันถึงถูก สำหรับเราครองบ้านครองเมืองด้วยความแน่นหนามั่นคงในชาติของตน ต่างคนต่างรัก สงวนชาติ และต่างเสียสละ ที่ควรจะเสียสละเพื่อชาติเสียสละไปเลย นี้เรียกว่าเป็นผู้รักชาติ ด้วยความพร้อมเพรียงกัน ถ้าต่างคนต่างมีความรักชาติ ความสำนึกในตัวเองว่าเราเป็นชาติใด แล้ว เราชักสงวนในชาติของเรานั้นๆ อย่างชาติอื่นๆ เขาก็รักสงวนของเขามาก ชาติไทย ของเรารักสงวนมาก

นี่ได้อุตสาหกรรมพยายามชวนขายหามา เพื่อความมั่นคงแห่งชาติไทยของเรา ไปคราวนี้รู้สึกว่าเป็นความยิ่งใหญ่อยู่นะ การมอบสมบัติเข้าคลังหลวงคราวนี้ ทองคำได้กำหนดตายตัวไว้เรียบร้อยแล้ว ให้ได้ ๑ พันกับ ๓๗ กิโลกรัมตั้งที่เคยเรียนแล้ว ๓๗ มันคาบลูกคาบดอก มันเลยไปแล้วเลยเอาใส่ปุ๊บเข้าไปเลย เอาเลยให้เลย ๑๐ ตันขวางหน้าอยู่นั้น เราว่านั่น เมื่อหนักทางนี้ทางโน้นก็จะเบาเข้ามา จึงต้องตกลงกับทางโรงหลอมเขาเรียบร้อยแล้ว ให้ได้อย่างนั้น ๆ เวลาจำเป็นที่ควรจะให้เป็นอย่างนี้ต้องให้เป็นอย่างนั้น เรียกว่าเด็ดเพื่อหลักเพื่อเกณฑ์เพื่อความดีความดี เราเด็ดเรา

ทำคุณงามความดีทุกประเภท ถึงคราวเด็ดต้องเด็ด ความชั่วมันเด็ดทุกแห่งทุกหน นั่นแหละ ตั้งแต่หมามันยังกัดกัน ตัวไหนก็ว่าตัวเด็ด เวลาไปเจอรังต่อเห็นแต่แตกฮือเลยเด็ดไม่เข้าทำ กัดกันใส่รังต่อ รังต่ออยู่นั้น กัดเข้าไป อู๊ย รังต่อมันขนาดนี้อยู่นั้น พระก็ไม่เห็น ต่างตัวต่างเด็ด กัดกันใส่รังต่อ รังต่อเป็นผู้พิพากษาโลก พอพืดทางนี้ฟังเสียงแจ๊ก ๆ เลยไม่มีตัวใดแพ้นะ ร้องทั้งวันนั่นแหละ กินแล้วมันไม่ได้กลับไปบ้านมัน มันวิ่งลวดหนาม กินแล้วไปหาหลบหาซ่อนนอนอยู่ตามรั้ว ที่นี้เวลาต่อฟาดหัวมันแล้ว โหย ร้องอยู่ทุกแห่ง ร้องได้ทุกเวลา คือเวลาพิษมันขึ้น อยู่เฉย ๆ ร้องแจ๊ก ๆ ๆ เราขบขันจะตาย เด็ดแบบนี้เด็ดแบบต่อกัดหมา เพราะหมามันเด็ดไม่เข้าทำ อายามาเด็ดอย่างนี้นะ

ให้เด็ดชนะความชั่วของตัวเอง ต้องมีเด็ดบ้าง ฟังแต่ว่าบ้าง ถ้าไม่เด็ดจริงก็ให้เป็นบ้าง ขยับเข้าไปหาชั้นเด็ดจริงก็มี เป็นชั้น ๆ เด็ดเอาขาดไปเลยก็มี เพราะกิเลสมีหลายประเภท มันแข็งเราต้องแข็ง มันแข็งเราอ่อนไม่ได้ไม่ทันกัน นี่จึงกล้าพูดได้ทุกอย่างเพราะได้ขึ้นบนเวทีมาแล้ว ทุกอย่างเราก็ไม่เคยได้ศึกษาเล่าเรียนมาจากใคร เหตุผลกลไกมันก็อยู่ระหว่างกิเลสกับธรรมซึ่งเกิดอยู่ในหัวใจดวงเดียวกันพืดกัน อุบายใดที่จะทันกันก็มาเลย ๆ อุบายวิธีการฆ่ากิเลสถ้าเราไปค้นตามตำรับตำราไม่ทัน กิเลสกลืนหมดเลย ต้องปัจจุบัน ๆ กิเลสเกิดขึ้นจากจิต ธรรมเกิดขึ้นจากจิต กิเลสมีอุบายอย่างไร ธรรมมีอุบายอย่างนั้นแก้กัน ๆ ตก

เด็ดกัน ๆ ถึงคราวเด็ดต้องเด็ดซิ ไม่งั้นไม่เป็นท่านะ เราอย่าอ่อนแอท้อแท้ ให้มีจังหวะจะโคน มีวรรคมีตอน ควรอ่อน ควรแข็ง ควรเด็ด ให้เป็นอย่างนี้นั้นนะ จะเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ใช้ไม่ได้นะ อะไร ๆ ก็เฉื่อย ๆ เราเองก็จมได้ คนทั้งชาติจมได้ถ้าต่างคนต่างอ่อนแอ ถึงเวลาเข้มแข็งต้องเข้มแข็ง อย่างเวลานี้เรากำลังเข้มแข็งใส่การช่วยชาติของเรา ต้องเอาให้ได้ตามนั้นเลย ที่กำหนดตายตัวไว้แล้วว่า ๑๐ ตัน ขาดไม่ได้เลยอันนี้ ดอลลาร์ก็ ๑๐ ล้าน

อันนี้ก็ขาดไม่ได้ เรายังเด็ดไปเป็นจิ้งหะวะๆ ถ้าเด็ดตอนนี้มากตอนนี้ได้ตอนนี้ข้างหน้าก็เบา มา แนะ ถ้าตอนนี้อ่อนก็ไปหนักข้างหน้า เราควรเด็ดตรงไหนก็เอาเสียก่อน ๆ

ไปนี้เราจะไม่ได้อยู่นะตั้งแต่วันไปถึง วันที่ ๗ เรื่อยเลย หมุนอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ ท่านทั้งหลายได้พิจารณาแล้วยังไม่เคยเตือนแล้วนี่ เราหมุนเพื่อใคร หมุนเพื่อพี่น้องทั้งหลายทั้งประเทศ เราไม่ได้หมุนเพื่อเรานะ เรียบอกอย่างนี้แหละบอกตรงๆ ถึงขนาดที่พูดในบางครั้ง พูดออกมาได้ตามหลักความจริงที่มันเป็นจริง ๆ ไปที่ไหน ๆ คนเขาโจมตีกันไปละ ว่าหลวงตาบัวไปไหน ไปหารบกวณบ้านกวนเมืองเขา ครั้นหามาแล้วก็เอาเข้าใส่พุงเจ้าของ พวกปากสกปรก ออกมาจากหัวใจที่สกปรก ใจเป็นส้วมเป็นถ่าน ปากออกมาก็พ่นของสกปรกออกมา แล้วก็เข้ามาโปะตัวเองนั่นละ

ก็เราทำดีเราจะสกปรกที่ไหน เช่นอย่างเขาว่าเราเอาเข้าพุงตัวเอง เราไม่ได้เอาเข้า แนะ มันก็ผิดผู้ว่าละชี ว่ารบกวณบ้านเมือง เราไม่ได้รับกวณ เราชวนขวยหาจากบ้านเมือง มาสงเคราะห์ชาติของตัวเองจะเสียไปไหน เราอุตส่าห์พยายามขนาดนั้นทั้งๆ ที่เราไม่ได้ต้องการอะไรเลย เรายังได้อุตส่าห์พยายามด้วยคิดเหตุคิดผลเกี่ยวโยงกันทั้งประเทศ สัตว์โลก นอกไปอีกก็สัตว์โลก พระพุทธเจ้าเมตตา มหาการุณีโก นาโถ หิตาย สพฺพปาณิน. พระพุทธเจ้าทรงพระเมตตาตามการุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ และทำประโยชน์ให้สัตว์โลกไม่มีประมาณเลย นี่แปลออก นี่ฟังซิพระพุทธเจ้ามีเมตตาหรือใจจิตใจจาง

ใจพระพุทธเจ้าไม่จืด สัตว์โลกทั้งหลายได้รับบุญรู้บาปรู้ดีรู้ชั่วเพราะพระพุทธเจ้าที่เมตตาสั่งสอนนั่นแหละ จากนั้นก็มอบภาระให้พระสงฆ์ทำงานแทน ท่านก็แนะนำสั่งสอนทั่วดินแดน จนกระทั่งศาสนาตกมาถึงเมืองไทยของเราจากอินเดียมานี้ ล้วนแล้วแต่ท่านผู้มีเมตตากระจายความดีออกมาๆ นี่บรรดาพระสงฆ์สาวก แล้วพระองค์ไหนบ้างเราก็ลืมแล้ว ดูนาน ที่มาทางแดนเรา ได้ศาสนาเข้ามาหาชาติไทยเราเนี่ย อย่างนี้แหละท่านผู้มีเมตตา ที่ตีบทันอันดูใจจิตใจจาง เห็นแก่ตัวนั่น มันไม่ทำประโยชน์ให้ใครแหละ ทำประโยชน์ให้ตัวก็มี แต่พินแต่ไฟเผาตัว มันไม่ได้เป็นบุญเป็นคุณอะไรแหละคนประเภทนั้น ผู้ที่ท่านทำคุณท่านทำจริง ๆ

นี่ก็พยายาม กะแล้วว่าวันที่ ๒๖ นี้จะมอบทองคำตามจำนวนนี้ หลังจากนั้นเราก็กลับ ขวนขวยอีกให้ถึงจุดนั้น พอได้อันนี้เต็มที่แล้ว จุดข้างหน้าก็คงไม่มากนักตามเหตุการณ์แหละ แต่คงไม่รุนแรงเหมือนคราวนี้ นี่ซึ่งเป็นเรื่องกฐินของชาติต้องเหตุผลให้สมดุลกัน ต้องให้ได้มากๆ คราวนี้ ไม่มากไม่สมเหตุผล เพราะฉะนั้นเราจึงดูจึงเด็ด ทุกอย่างเด็ดทีเดียวเพื่อจุดอันสำคัญ ให้เข้ากันได้กับเหตุผล จากนั้นก็ค่อยเบาละๆ แล้วก็

ยุติละ อย่างข้าบอกเลย ไม่ให้เลย ๔๗ ให้เสร็จสิ้นไปทั้งดอลลาร์ทั้งทองคำ จากนั้นเราก็ เลิกรายละเอียด เราเหนื่อยมากพอแล้ว ไม่ไหวไม่ไหว ธาตุชั้นธัมไม่อำนวย

จิตใจจะเมตตาขนาดไหนก็แสดงออกเต็มเม็ดเต็มหน่วยไม่ได้ เพราะธาตุชั้นธัมไม่อำนวย เวลาพอเป็นไปนี่จึงตะเกียกตะกาย ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้อุตส่าห์พยายามทุกผู้ทุกคน เวล่ำเวลาควรจะย่นเข้ามาทำให้ย่นการช่วยชาติของเรา ย่นเข้ามา เช่นสมมุติว่าย่นเสร็จในวันนี้ หลวงตาก็หยุดในวันนี้เลยไม่กวนพี่น้องทั้งหลายนะ กวนที่จะหาสมบัติเข้ามา ประดับประดาชาติไทยของเราและพี่น้องทั้งหลายทั่วหน้ากัน เราจะหยุดทันที อยากรหยุดอยู่แล้วแต่เหตุผลโลกไม่อำนวยที่จะหยุด ก็ต้องก้าวเดินต่อไปจนถึงจุดที่หมาย ต่อไปพวกเราตายลูกหลานของเราก็จะได้ครองสมบัติเหล่านี้ เป็นสง่าราศี เป็นความอบอุ่นสืบทอดเราไปที่ชนชวชวยามา

อย่างที่เรายู่ทุกวันนี้ก็มาจากปู่ย่าตายายที่มอบมรดกไว้ให้พวกเรา เพราะฉะนั้นมรดกอันนี้จึงใคร่แต่ไม่ได้ว่าจ้างเลย เพราะเป็นหัวใจของชาติ เป็นมรดกอันล้ำค่าของปู่ย่าตายายที่มอบมาให้ลูกหลานไทยทั้งชาติ ให้เก็บสงวนรักษาไว้อย่าให้รั่วไหลแตกซิม หรือถูกทำลายไปด้วยเหตุผลโลกอะไร ซึ่งชาวไทยที่จะพอด้านทานขัดขวางได้อยู่ต้องเอากัน เหมือนเขารบกัน นี่ก็เหมือนกัน รบกับเหตุร้ายต่างๆ จนถึงขั้นจะเข้าสู่ความจม ก็ต้องเจ้าของทรัพย์แหละรบ คนอื่นไม่รบแหละ ปล่อยให้โจรมารมันกิน มันกินหมดไม่มีอะไรเหลือเลย ต้องเป็นผู้รักษานั่นละที่จะต้องทำงานเอง

นี่ก็เทศน์ไม่ได้หยุดนะ ไปวันนี้ก็จะเข้า ๒ แห่ง รับทองเขา เขานิมนต์ไว้เป็นจุด ๆ แก่งคอยแห่งหนึ่ง แล้วในตัวเมืองสระบุรีหรืออะไร เขตสระบุรี ๒ แห่ง จากนั้นเข้าไปถึงวัดก็คงคำ พอตื่นเข้ามาวันที่ ๗ ก็เอาอีกแล้วเรื่อย วันที่ ๘ ก็จำต้องได้ไปฉันทที่ปราจีนโน้นก่อน นั้น ก็ฟ้าหญิงนิมนต์มาจะทำยังไง ตกลงก็เลยอนุโลมผ่อนผัน ฉันทแล้วกลับมา เกี่ยวกับฟ้าหญิงมี ๒ เทศน์ที่พุทธมณฑล วันที่เท่าไรนะ

โยม วันที่ ๒๓ ค่ะ

หลวงตา เออ นั่นละ วันที่ ๒๓ ที่พุทธมณฑล ตอนบ่าย ๕ โมง ท่านปลุกต้นโพธิ์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรับสั่งให้ท่านมาปลุกต้นโพธิ์ ท่านเลยนิมนต์เราให้ไปเทศนาว่าการเพื่อเป็นมงคล งานนี้เราก็จำต้องรับวันนั้นบ่าย ๕ โมง จากนั้นก็หมุน ที่เทศน์ใหญ่กว่าเพื่อนก็คือ กทม.ดูว่าจะไปจตุจักร จตุจักรนี่หนหนึ่งมาแล้ว เทศน์ กทม.๓ หนแล้วหนหนึ่งสนามหลวง หนที่ ๒ สวนลุมพินี หนที่ ๓ กทม. หนที่ ๔ นี่ก็น่าจะเป็น กทม.อีกแล้วเทศน์ที่อื่นที่ใดก็มีเยอะนะ แต่เราหมายถึงใจกลางของกรุงสยามเราที่กรุงเทพ ก็คือ

กทม.เทศน์คราวนี้มีกัณฑ์ใหญ่สภามเว แหมเป็นแหมแบบ อ้าว ๆ อยู่นะ สภาเสือโคร่งด้วย จะว่าไง นี่ก็ ๔ หนแล้ว กทม.นิมนต์เราไปเทศน์ ๔ หน ที่ใหญ่ ๆ เทศน์ซ้ำ ๆ เรื่อยทั้งนั้นละ

โรงพยาบาลต่างๆ ศิริราช ๓ หน จุฬา ๓ หน วชิระฯ ๒ หน รามา ๑ หน มีแต่โรงพยาบาลใหญ่ ๆ ทั้งนั้นที่ไปเทศน์ แล้วกระทรวงสาธารณสุขหนึ่ง นั่นละที่ ปลัดกระทรวงตื่นเต้นตกใจเห็นประชาชนไปมาก ๆ เพราะบอกว่าไม่เคยคิดเคยคาดว่า จะมีประชาชนมาฟังมากถึงขนาดนี้ ก็เคยนิมนต์พระท่านมาเทศน์อยู่เสมอ เจ้าฟ้าเจ้าคุณนั้น ละมาเทศน์ คนก็มาหรือมแห้วม้างั้นนะ นี่ก็เลยตายใจนึกว่าเป็นทำนองเดียวกันก็ไม่ได้จัดที่ รับรองอะไรมากนัก เวลาเห็นมานี้ผิดหูผิดตาที่นี้ทำอะไรก็ไม่ทัน รู้สึกเสียใจ นี่ ปลัดกระทรวงพูดเอง ที่เราไปเทศน์กระทรวงสาธารณสุข

เราสงเคราะห์โลกเราอยากให้มีธรรมในใจ ถ้ามีแต่สมบัติเงินทองเหลวไหลกันทั้งเพ ถ้าไม่มีธรรมเป็นเครื่องประกัน ธรรมเป็นแกนกลางสำคัญ คุ่มครองรักษาธรรมนำธรรม ออกไปทำประโยชน์ คือคุ่มครองรักษาสมบัติ นำสมบัติออกไปทำประโยชน์ตามที่ธรรม ท่านเห็นสมควร นี่เรียกว่าธรรมเป็นเจ้าของแล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะดีไป ถ้ากิเลสเป็นเจ้าของ ได้มาเท่าไรฟังทั้งนั้นละ ไม่มีอะไรดีให้จำเอา ถ้ามีธรรมเป็นเจ้าของแล้วดี เราอยู่ในบ้านใน เรือนมีธรรมคุ่มครองรักษา คนเรามันจะไม่เตลิดเปิดเปิง ไม่ผาดโผนโจนทะยาน จะไปพอดิบพอดี ถ้ามีธรรมเป็นอย่างนั้น

สำคัญที่สุดคือธรรม สติธรรม ปัญญาธรรมนี้จะออกกระจาย สติพอรู้สึกตัวนี้ ความรู้ที่มันจะชานออกไป ความผิดถูกชั่วดีต่างๆ มันจะตามรู้ไปหมด สติตั้งปั๊บ ถ้าสติไม่ ตั้งความรู้ไม่จดไม่จ่อ ความรู้จ่อนี้มันกระจาย ถ้าปล่อยลอย ๆ นี้มันก็ไปเรื่อยคิดเรื่อยอย่าง นั้น ความรู้อันนี้แหละ ถ้ามีสติเข้าหักห้าม สติเข้าจับปั๊บอย่างนี้ ความรู้นี้จะอยู่ที่จุด พอเข้าสู่จุดแล้วมันจะกระจายออกไปให้รู้ผิดถูกชั่วดีประการต่าง ๆ แล้วปัญญายังกระจายออกไป อีกมากมาย แต่สำคัญที่สติควรได้พิจารณาเสมอ

ส่วนมากสติกับปัญญามักจะตาม ๆ กันไปนั้นแหละ ถ้าไม่มีธรรมเลยจะเหลวไหลนะ วัตถุเงินทองข้าวของจะได้มากน้อยจะไม่มี ความหมาย ต้องมีธรรมเข้ารักษาใจ ใจรักษา สมบัติถึงได้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงาน ทางบ้านทางเรือนอย่าชู้เกียจชู้คร้าน อย่าเห็นแก่ได้แก่กินโดยชู้เกียจทำการงาน ให้พากันพยายามสร้างชาติภายในใจ อย่า ปล่อยอย่างวาง

ใจนี้แหละตัวสมบุกสมบันมากที่สุดมาประจำตั้งกับตั้งกลับไม่มีสิ้นสุด เงื่อนต้น เงื่อนปลายแห่งการเกิดตายและความแบกหามทุกข์ไปประจำตัวนี้คือใจ ตัวนี้เป็นผู้แบก

หามหนักมากทีเดียวนะ ส่วนที่ได้มาเสียไปๆ ช่างนอกนี่เป็นอีกอย่างหนึ่ง ตัวสมบุกสมบันจริง ๆ คือตัวใจ จึงต้องอบรมจิตใจให้ดี จิตใจเมื่ออบรมให้ดีแล้วคุณธรรมก็จะรักษาใจหน้าที่การงานของเราก็อำนาจไป แล้วในภพชาติหนึ่ง ๆ คนมีธรรมในใจ มีบุญมีกุศลไม่จนตรอกจนมุม แน่ไปเลยทีเดียว ผิดกับคนที่สายตาสั้น ๆ เห็นแก่ได้แก่กินแก่หลับแก่นอน ไม่ได้คิดถึงเรื่องความเป็นความตาย การก้าวเดินของจิตใจแล้วผู้นี้เสีย ก้าวเดินคือใจมันไม่หยุดนะ ออกจากอัฐภาพนี้แล้วเรียกว่า ออกแล้วเข้าไปเกาะอีกแล้ว ไปแล้วอยู่อย่างนี้เกิดตาย ๆ เหมือนวันนี้นั้นพรุ่งนี้นั้นละ มีมืดแจ้ง ๆ

ที่นี้เขาสมาเสมอความมืดแจ้งของอากาศของดินฟ้าทั้งหลาย แต่ความมืดแจ้งของจิตใจนี้ มันหนักกว่านั้นนะ จิตใจที่มืดคือจิตใจมืดแล้วทำเจ้าของให้สร้างความชั่วช้าลามกแล้วทรมาณตัวเองด้วยผลแห่งความชั่วนั้นแหละ ให้ได้รับความรับความทุกข์ ความลำบาก ใจที่มีความคิดอ่านไตร่ตรองและมีอรรถมีธรรมภายในตัวแล้ว อยู่ที่ไหนก็มีความโล่ง ความสว่างภายในใจ สุดท้ายเป็นหรือตายก็ไม่สะทกสะท้าน นี้เรียกว่าความดีพอในใจแล้ว ใจอิมพอแล้ว ไม่ต้องเดือดร้อนอะไรเลย

เช่น ใจพระพุทธเจ้า ใจพระอรหันต์ ท่านไม่มีสถานที่ เวล่ำเวลาว่าจะปลดจะปล่อย จะลุ่มจะจมหรือจะฟุ้งฟูที่ไหนท่านไม่มี ท่านพอ นั้น ต่างกันอย่างนี้ เวลาสร้างให้พอแล้วก็พออย่างนี้ ถึงไม่พอก็ตาม สมบัติเหล่านี้จะตามสนองเราไปทุกภพทุกชาติ ไปไหนไม่อดอยากขาดแคลน ไปสู่แต่สถานที่ดี ๆ ๆ ทั้งนั้นแหละนะ ให้พากันจำเอานะ วันนี้พูดเพียงเท่านั้นแหละ แล้วต่อไปนี่ก็จะได้ออกเดินทาง

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th